

HANGVERSENY A MAGYAR MŰVÉSZETI AKADÉMIA ZENESZERZŐINEK MŰVEIBŐL

a BUDAPESTI VONÓSOK KAMARAZENEKAR
közreműködésével
2013. SZEPTEMBER 9-ÉN 19 órától
a DIVADLO THÁLIA SZÍNHÁZBAN.

MŰSOR:

Balassa Sándor: *Csaba királyfi*
Reményi Attila: *7 Microludies for strings*
Tóth Péter: *Téli rege*

...

Kovács Zoltán: *Adagietto*
Dubrovay László: *Vonós-szimfónia*

MŰVÉSZETI VEZETŐ:

Botvay Károly

VEZÉNYEL:

Kovács Zoltán

MAGYAR MŰVÉSZETI AKADÉMIA

1935. január 20-án Budapesten született. Révkomáromban, Keszthelyen és Komádiban járt iskolába. A budapesti konzervatórium után a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán szerzett diplomát, Szervánszky Endre osztályában. Zenei rendezőként 14 évig dolgozott a Magyar Rádióban, majd a Zeneakadémián hangszerelést tanított zeneszerzőknek. Mint egyetemi tanár vonult nyugdíjba. Művei között operák, zenekari és kamaraművek találhatók. Számos kitüntetéssel ismerték el munkáját. A Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja.

CSABA KIRÁLYFI OP.46

Az 1993-ban komponált négytételes vonószcenekari műben Csaba királyfi – a magyar néphit teremtette hős – alakját szeretném megidézni. Ő ma is velünk él, mint közösség-teremtő és védelmező erő. Segít megőrizni lelkünk titkait s az élető reményt.

REMÉNYI ATTILA

1959. július 22-én született Győrben, s ugyanitt kezdte zenei tanulmányait is. A Richter János Zeneművészeti Szakközépiskolában zeneszerzést és zongorát tanult Bácskai Györgynél és Velőssy Zsuzsánál. A Budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Sugár Rezső és Petrovics Emil növendékeként zeneszerzésből 1982-ben diplomázott. Jelenleg a Richter János Zeneművészeti Szakközépiskola tanára. 1990-ben Erkel-díjban, 2008-ban pedig Bartók–Pásztory-díjban részesült. A Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja.

7 MICROLUDIES FOR STRINGS 7 MICROLUDIUM VONÓSOKRA 2004

A művet a nyíregyházi Piccoli Archi zenekar felkérésére írtam, melynek az volt a feltétele, hogy 1 perces tételek lehetnek csak. A hét tétel a skála 7 hangjára épül C-től H-ig. Mindegyik tételnek más a karaktere.

- I. Introitus (C)
- II. Fuga (D)
- III. Hoquetus (E)
- IV. Dance (F)
- V. Direct (G)
- VI. Cantus (A)
- VII. Postludium (H)

TÓTH PÉTER

Kocsár Miklósnál és Petrovics Emilnél végezte zenei tanulmányait. Jelenleg a Szegedi Tudományegyetem Zeneművészeti Karának dékánja. Kóta-, Erkel- és Bartók–Pásztory-díjas zeneszerző. A Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja.

A **TÉLI REGE** című vonószzenekar darabom 2006 tavaszán készült. Címe talán félrevezető, hiszen nem Shakespeare azonos című művére utal. Sokkal inkább egy hangulatot, egy képzelt mitikus történetet kíván elmesélni. A tél szó az elmúlást, a halált, a véglegességet, míg a rege a történelmi múltba visszanyúló meseszerűséget idézi fel. A darab egybekomponált, négyrészes, visszatérési szerkezetű, jó negyedórányi kompozíció. A bemutató a Budapesti Vonósok előadásában, Kovács Zoltán vezénylete mellett zajlott 2006 májusában.

KOVÁCS ZOLTÁN

1969-ben született Budapesten. A Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában zeneszerzést Kocsár Miklósnál, fagottot ifj. Hara Lászlónál tanult. 1987-ben felvételt nyert a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemre. Zeneszerzés tanára Petrovics Emil volt, fagott-tanulmányait Fülemile Tibor és Janota Gábor vezette. Első zenekari műve, a Kísérőzene (1988) szakmai körökben is elismerté tette, s e mű felvétele 1990-ben elnyerte a Magyar Rádió nívódíját. Ezt követően számos szimfonikus zenekar felkérésére komponált különböző versenyműveket, szimfóniákat, oratóriumokat. 1991-től a Magyar Állami Operaház Zenekarának I. fagottosa. 2003 és 2009 között elvégezte a Zeneakadémia karmester tanszakát is. Előadóművészként 2007-ben ARTISJUS-díjat kapott, zeneszerzői tevékenységét 2008-ban Istvánffy Benedek-díjjal, 2009-ben Erkel-díjjal ismerték el. A Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja.

ADAGIETTO

Az Adagietto című vonószzenekari művet a Budapesti Vonósok felkérésére írtam 1995-ben. Maga a mű egy harmonikus, idillikus világot mutat, ahogyan ez az akkori életérzéseimből ösztönösen kirajzolódott. Az Adagietto cím természetesen utal a nagy kedvenc, Mahler V. szimfóniájának híres Adagietto-jára, bár annak inkább csak szellemiségére, attitűdjére, mintsem zenei nyelvezetére. Ez utóbbira talán a különböző stílusok keveredése, egyfajta zenei eklektika jellemző, amely kezdettől fogva műveim sajátja.

E korai kompozícióm ugyanakkor deklarálta szemlélteti azt a törekvésemet, mellyel – a XX. század sokszor öncélú, életidegen struktúráival szemben – igyekszem újra megtalálni a diszsonancia-konsonancia, a feszültség-feloldás egyensúlyát.

DUBROVAY LÁSZLÓ

Zeneszerző. 1943-ban született, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Kossuth-díjas ny. egyetemi tanára. Pályája során a kezdetektől fogva azon munkálkodott, hogy elődei nyomdokain haladva, Liszt, Bartók, Kodály útját követve zenéjében egyesítse a magyar hagyományokból származó zenei elemeket a legújabb zeneszerzési technikákkal, hangkutatási eredményekkel és a hangszerek új játéktechnikai lehetőségeivel. Így próbált egy egyéni hangzású új zenei nyelvet létrehozni.

Művei jelentős részét rádiófelvételen rögzítették, emellett 11 szerzői – és 39 különböző CD-n jelentek meg kompozíciói a Hungaroton és külföldi kiadók gondozásában. 1994-től a Magyar Művészeti Akadémia tagja.

VONÓS-SZIMFÓNIA

A művet 2005-ben írtam Bartók Béla születésének 125. évfordulójára. Előadható 16 tagú kamarazenekarral, vagy nagy vonósenekarral. A 3 tételes kompozíció nagy erejű tömbhangzásokat, extrém kiélezett ellentéteket használ.

Az I. tétel szonátaformájú, erőteljes csúszó tömbhangzások és síró flageolet motívumok szembeállításával, küzdelme vezet el a transzcendentális megbékéléshez.

A II. tétel hídformájú (A B Av C Av Bv Av)

Az égi tisztaságra vágyakozó szóló cselló hangja készíti elő a lírai, önfeledten éneklő zenei gondolatot, amely drámai történések után variáltan ismét elhangzik, hogy egy újabb drámai harc után a szóló cselló hangja mint egy korálszerű könyörgés egy-egy rezdülése juttasson el bennünket a zajszerű szertefoszló Semmibe.

A III. tétel rondóformájú scherzo.

Játék a tömbökben mozgó táncos zenei elemekkel, azok intonációs átváltozásaival, a II. tétel lírai témájával, ritmussal, különböző hangszínekkel, játékmódokkal, dinamikával, egyszóval játék a zenei világ megannyi építőkövével.

BOTVAY KÁROLY

Gordonkaművész, a Budapesti Vonósok Kamarazenekar művészeti vezetője.

1932. december 29-én született Sopronban. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán 1950-59 között csellót tanult. 1957-től a Magyar Állami Operaház gordonkása, 1963-tól szóló-gordonkása volt. A Bartók Vonósnégyeshez 1960-ban csatlakozott, és 1977-ig volt a tagja. Ebben az évben hozta létre a Budapesti Vonósokat, amelynek művészeti vezetője lett. 1983-ban alapító tagja volt a Budapesti Fesztiválzenekarnak. 1983-ban a Zeneakadémia oktatója lett, 1997-től 2002-ig egyetemi tanárként tevékenykedett. Számos hazai és külföldi intézményben volt vendégoktató, illetve tartott mesterkurzust.

Díjak: Liszt Ferenc-díj (1965, a Bartók Vonósnégyessel), Kossuth-díj (1970, a Bartók Vonósnégyessel), Bartók Béla-Pásztory Ditta-díj (1986, a Bartók Vonósnégyes művészeti vezetőjeként), Liszt Ferenc-díj (1997, az Új Budapest Vonósnégyessel), Bartók Béla-Pásztory Ditta-díj (2001, a Bartók Vonósnégyes művészeti vezetőjeként), Magyar Tudományos Akadémia Művészeti Díja (2007, a Bartók Vonósnégyes művészeti vezetőjeként) Az MMA rendes tagja.

MAGYAR MŰVÉSZETI AKADÉMIA